

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvmdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Nyugtalanságok.

Zombor, 1896. május 7.

A belgrádi szerb radikális államférfiak a legújabb belgrádi zászlóbotrány alkalmából nem kis mértékben kell hogy megjedtek legyen a tulajdon megfontolatlan tényük felett, ha a félrevezetett tömegre lövettek. Igen, lövettek ártatlan emberekre, akiket kormányuk paroxismusba hajtott és Novákovits miniszterelnök magaviseletéért bűnhődnek. A szerb zászlónak, vagy a szerb címernek Budapesten történt lealacsonyításáról a szerb radikálisok által koholt mese és Novákovitsnak a bécsi szerb követhoz intézett rendelete több hatást keltett a szerb tanulók izzó agyában, mintsem Magyarországon az ünnepi hangulatot zavarta.

Magyarország tudja, hogy vannak irigyei: azzal meg épen régóta tisztában van, hogy a radikális Szerbia ellenségei sorában van. Ez az irány pedig nem ismer mértéket s egyrészt Oroszország, másrészt Franciaország bizgatja és táplálja azt és utóvégre is csak Szerbiára nézve járhat kellemetlen következményekkel az említett radikális irány, a mely következményekre a szerb kabinet és a belgrádi utcai fiatalság nem gondolt. Még mindig ama reménynek adunk kifejezést, hogy komoly bonyodalmakhoz nem fog a dolog vinni és hogy Sándor király be fogja látni, Budapesten mily jó, Belgrádban mily rossz tanácsos látta el.

Hogy legutóbb Budapesten tartózkodott Sándor király, határozottan amellett nyilatkozott, hogy radikális kabinetjének szóban levő rendelete okvetlen vissza fog vonatni. Belgrádba érkezése után a radikális kabinet keresztülvitte ama rendelet megerősítését. Szerbia ifju királya sokkal jobban ismeri hazája történetét, hogy sem ne tudná, hogy dinasztiajának, a Obrenovics-háznak valamennyi viszontagság és veszedelem közt, melyek körülötte lappanganak, egy jóakaró és őszinte barátja, egy megbízható támasza van: első Ferenc József,

akinek hatalmas akarata Belgrád kapuinál megállította Szerbia ellenségét és akinek jóindulata megerősítette Szerbia ingadozó trónját.

Ennek a jobbik, személyes meggyőződésének nem tudott az ifju király érvényt szerezni Belgrádban és a radikális kabinet e mozgalommal oly taktikát vitt keresztül, a mely az országnak sok tekintetben árt, de a mely által a radikális pártnak új híveket iparkodik szerezni. A Novákovics kabinet azt akarta, hogy távozása felől legyen, tehát illetetlen szcenált. Novákovics már királya hazaérkezése előtt tudta, hogy állása tarthatatlanná lett és a király belső politikai okokból nem akarta őt egy látszólag csekély összeütközés miatt Magyarországgal elejteni, mert ez a körülmény az elbolondított nagy tömeg rokonszenvét a kabinet felé fordította volna.

Miután azonban ez a zátony most már szerencsésen körül van hajózva és abból, hogy Szerbia az ezredévi ünnepektől távol marad, összeütközés nem keletkezett, Novákovics erőszakolta azt, hogy amugy is elveszett pozícióját pártjának feláldozhassa. Magyarországot vezető köreiben ezt az üzemet is felismerték s ezután sem lesznek hajlandók a szerb radikálisok malmára hajtani a vizet, kiknek egy összetűzés Magyarországgal a legnagyobb szolgálatokat tehetné.

Miután azonban ez a zátony most már szerencsésen körül van hajózva és abból, hogy Szerbia az ezredévi ünnepektől távol marad, összeütközés nem keletkezett, Novákovics erőszakolta azt, hogy amugy is elveszett pozícióját pártjának feláldozhassa. Magyarországot vezető köreiben ezt az üzemet is felismerték s ezután sem lesznek hajlandók a szerb radikálisok malmára hajtani a vizet, kiknek egy összetűzés Magyarországgal a legnagyobb szolgálatokat tehetné.

A magyar zászló ellen elkövetett merényletet nem lehetett megakadályozni, de megtorolták azt a tüntetőkre adott sortűz által. A szerbiai nyugtalanságok, saját házában Szerbiának, kellemetlenül érintenek bennünket, mert azok rendkívüli nehézségeket okoznak a szerb uralkodóháznak. De midőn a radikális szerb minisztérium párttaktikai üzelmét megvetjük, becsüljük az ifju Obrenovics Sándor jó és barátságos intencióit s nem fogjuk a királynak visszafizetni azt, amit az utca és a hivatalos bureaux-k csűrhe népe vétett.

Megbízható értesülések szerint Szerbia komoly és legmagasabb köreiben őszintén törekednek a

helyes eszközöket és utakat megkeresni az ügynek Ausztria és Magyarország teljes megnyugvására leendő lehetőleg gyors rendezése végett s a kellemetlen helyzet megszüntetésére. Nem kételkedünk, hogy Sándor király csakhamar meg is fogja találni a kellő formát.

Közgyűlés a városnál.

Zombor, 1896. május 6.

Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ma d. e. rendes közgyűlést tartott dr. Vojnits István főispán elnöke alatt. Kevés tárgya volt a közgyűlésnek, s miután felszólalások nem történtek, az ülés egy óra alatt véget ért.

Legérdekesebb tárgya volt a közgyűlésnek az ujonnan rendszeresített 5. tanácsnoki állásnak betöltése. Egyhanglag dr. Matzitz Pál, városi aljegyző lett megválasztva.

A közgyűlés lefolyásáról a következő tudósítást adjuk:

Dr. Vojnits István főispán d. e. 9 órakerkelkes éljenzések között nyitotta meg a közgyűlést, a jegyzőkönyv vezetésével Gyurisits főjegyzőt, a szólni kívánók jegyzésével pedig dr. Matzitz aljegyzőt bízván meg.

Schlagetter Gyula polgármester olvasta fel először a következő jelentését:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Mult hóról jelentésemet van szerencsém a következőkben előadni:

I. Január 1-től ápril végéig érkezett a tanácsai iktatóba 6085 drb, elintézését nyert 5675 drb, hátralék 410 drb.

II. Az árvaszéki iktatóba érkezett 1291 drb, elintéztetett 1232 drb, elintézendő még 59 drb.

III. A városi rendőrkapitánysághoz érkezett 3276 drb, feldolgoztatott 3038 drb, elintézetlen 238 drb.

Kihágási ügy befolyt 474 drb, elintéztetett 465 drb, elintézés alatt van 9 drb.

Tűzeset előfordult 5.

Eltoloncoltatott 15, áttoloncoltatott 36 egyén.

A közbiztonság általában jó volt.

IV. A községi bírósághoz érkezett 845 drb, elintéztetést nyert 825 drb, elintézés alatt van 20 drb.

V. A városi házipénztár pénzkészlete volt május 5-én 9023 frt 92 $\frac{1}{2}$ kr, birtokváltozási illeték címén befolyt május 5-éig 1159 frt 59 $\frac{1}{2}$ kr.

Az adópenztárba befolyt január 1-től ápril végéig állami adóban 57,096 frt 48 kr, községi adóban 19,279

A „BÁCSKA“ tárcája.

Az utcán.

Hintők robognak az úton,
A járdán zsúfol a nép —
Fényaranyába' fürödve
Mosolyog le reájok az ég.

A járókelők özönében
Sok ismerősre lelek;
Vidáman köszöntenek engem
A jámbor emberek.

Sok kedves lányka-barátom
Már messziről integet; —
Én szórakozottan járom
Egyöntetű lépteimet.

Az utca-középen e percben
Egy úri fogat robot,
Az úri fogatból örömmel
Egy szöke hölgy rámosolyog.

A hölgy most úri dáma,
Kápráztató rajt a bon-ton:
Azelőtt még szende mosolylyal
Gyalog járt itt az úton.

Azelőtt még lelke is volt tán,
Tiszta, vig lelke neki, —
Azelőtt csak én szerettem,
Ma mindenik szeretheti . . .

Virtor Ferenc.

EGY TANÁR UR ELVEI.

— Humorszk. —

Irtó Mezey László.

— Valóban fiam nem értelek, nem csinós, hogy nem tetszik neked?

— Óh . . . nagyon csinós!

— Tehát nem kedves akkor?

— Ellenkezöleg . . . rendkívül kedves.

— Nem jó házból való, vagy szegény?

— Világért sem, családja előkelő és nagyon vagyonos.

— Nos hát akkor mi kifogásod van ellene, ha viszontszeret, mint előbb mondtad.

— Hm . . . Uszik, szolt Marosi István doktor, a filozófia fiatal tanára és ezzel oly erővel ütött az asztalra, hogy a kávé kiömlött cseszejéből és tönkretette anyjának a büszkeségét, a hófchér abroszt.

— Az Istenért Pista: kiáltott' anyja ijedten — mit cselekszel, hiszen még az, hogy egy leány uszik, nem elég ok arra, hogy nőül ne lehetne venni!

— Nem elég ok: Csodálom, hogy úgy beszélsz. Hiszen már Xenophonus és Philestaus, ezek a régi görög bölcsek is megmondták, hogy a férfi a nőben csak a nőiességet szeretheti, . . . már pedig az uszás férfi-sport és így nem illik asszonyhoz, legkevésbé egy tanár feleségéhez, — szolt komolyan István ur.

— No, no . . . talán mégsem kellene ilyen szigoruan bírálnod, ha szép és gazdag is; — ellenveté szeliden idősebb Marosi Istvánné, aranykeretes pápaszemét megigazitva.

— Igen ám, de nem csak ezt az egyetlen férfias sportot űzi, de képzeld — lovagol is.

— Ez egy kicsit mindenesetre meggondolni való dolog, — jegyzé meg elgondolkozva az özvegy tanárné, mialatt elővette kis munka kosarából a megkezdett harisnyát.

— Ugy-e ez már kissé téged is gondolkodóba ejt, hát ha még elmondod, hogy otthon a parkjában tor-

nászik és lövöldöz . . . igen lövöldöz, és legalább is úgy lő célba, mint Carvez vagy Elek Gusztó, mikor utoljára meglátogattam őket, egy négykrajcáros tartatott ki velem és mesterileg lötte ki hüvelyk és mutató-ujam közül . . .

— Óh! óh! Borzasztó, a miket beszélsz, Pista, — szörnyűkődik az özvegy Marosiné.

— Ugy-e anyám! — diadalmaskodott ifju Marosi István doktor. Most már beláthatod, hogy én ilyen asszonyt nem vehetek nőül, mit mondana a tanári testület egy olyan tanárnéhoz, a ki uszik, lovagol, tornász és lövöldöz.

Az öreg asszony nem felelt. Sóbajtva kezdett bele a kötésbe és látta, hogy kedvenc ábrándja, fiának szép és gazdag leánynyal összekötése egyelőre el van temetve.

Ebben a pillanatban az öreg házmester lépett be és egy levélkét nyújtott át az özvegynek. Epen a kérdésben forgott sport-kisasszony mamájától való volt, aki őket oszonnára hívta.

— Nem megyek! — szolt határozottan a fiatal tanár és letette az anyjától átvett levelet.

— De Pista, — kérlete anyja, — talán még sem kellene megsérteni őket.

— Mondd, hogy beteg vagyok, mond, hogy megbaltam, de én semmi szin alatt sem akarom többé viszontlátni.

— Gondold meg, milyen régi barátság fűz engemet össze ezzel a családdal . . . Mit tetek értünk, mikor szegény atyád meghalt . . .

Marosi István elgondolkozott. Egy pillanatig nehéz tusát vivott benne önfejűsége és a háláérzet, aztán végre lehajtotta fejét és csöndes hangon így szolt:

— A te kedvedért elmegyek, anyám!

*

Délután vig társaság gyűlt egybe a gazdag Vezékék remek parkjában.

— Ah! jó napot kedves doktor ur! — Nyújtotta kezét nyájas mosolylyal Marosi Istvánnak, Ilonka kisasszony, a ház leánya.

frt 47 kr, hadmentességi díj címén 166 frt 94 kr, fegyver adóban 6 frt, házalási illeték címen 32 frt, utadóban 1418 frt 11 kr.

Mindkét péntárt f. é. március 28-án szabályszerűen és váratlanul Lang Flórián és Lugumerszky Plátó bizottsági tag urak közbenjöttével rovincsoltam; a pénztári kezelés rendben találtam, a könyvelésben azonban hátramaradás van, mely remélhetőleg rövid idő múlva pótolva lesz.

VI. Az elmúlt április hóban az egészségügyi viszonyok általában és viszonylagosan nem voltak kedvezők. Az elbunyitak legnagyobb számát a tüdő-gümőkör szolgáltatta.

Az iskolába járó gyermekek egészségi állapota azonban jó volt, az összes népiskolákban csupán 19 megbetegedési eset fordult elő. — Orvos rendőri szempontból felemlíteni való nem fordult elő.

VII. Tudva van a tekintetes törvényhatósági bizottság előtt, hogy hazánk fennállásának ezredik évfordulója alkalmából az ünnepségek az országos kiállításnak Budapesten folyó hó 2-án öfelsége koronás királyunk által az egész királyi család, valamint a világ összes ismert hatalmainak képviselői és az ország jelenlétében történt megnyitásával kezdődtek. Városunk is felhívván, hogy ezen nagy, országos és történelmi jelentőségű ünnepélyen két tag által képviselve legyen, azon a főispán ur öméltségének vezetése alatt a város képviselőjében Koczár Zsigmond bizottsági tag urral jelen voltam. Ezen jelentésem keretét tulajdonképpen ezen ünnepélyről részletesen megemlékezni, hisz a tek. bizottság annak lefolyásáról a hírlapokból ugyanis részletesen tájékozva van. Kérem jelentésemet tudomásul venni.

A jelentést egyhangulag tudomásul vették, ugyancsak a belügyminiszternek felolvasott rendeletét, a melyben a városi szabályrendelet módosított szakaszait jóváhagyta.

Olvastatott Győr város átirata, amelyben arra kéri fel városunkat, hogy szintén irjon fel a képviselőházhoz, a vidéki városokban építendő új házak adómentessége tárgyában. Egyhangulag elhatározatott, hogy a Győr városához hasonló szellemű feliratot intézzen a képviselőházhoz.

A belügyminiszter feloldotta a törvényhatóságnak azt a határozatát, a mely a Poppovits Dusánnak eladott moszongaföldekre vonatkozik. A határozathozatal és az eladás is tévesen lett eszközölve, ezért oldotta fel a miniszter.

Tudomásul vették a kereskedelmi miniszternek az utkaparókra vonatkozó szabályzatnak jóváhagyását tudató rendeletét.

Ez után következett a tanácsnoki állás betöltése. Vojnits István dr. főispán felhívta a közgyűlést, hogy a kijelölt választmányba 3 tagot válasszon. A közgyűlés a polgármester ajánlatára Fehér Gyula, Bittermann Nándor és Fratricsevits Béla bizottsági tagokat választotta meg. A főispán a maga részéről Kozma László, Alföldy Árpád dr. és Vuits János bizottsági tagokat kérte fel. A kandidáló bizottság visszavonult tanácskozni, amely időtartamra a főispán a közgyűlést felfüggesztette. A kandidáló bizottság tanácskozása után a főispán újlag megnyitván a közgyűlést, jelentette, hogy az állásra kijelöltetett az egyedüli pályázó: dr. Matzitz Pál, városi aljegyző. Közfelkiáltással, egyhangulag megválasztották dr. Matzitzot. Dr. Matzitz új állását június 1-én foglalja el; addig végzi az aljegyzői teendőket. A választásról értesíteni fogják a közigazgatási bizottságot, hogy az megtegye a belügyminiszternek az anyakönyvvezető feladatát, hogy az előterjesztését. Elhatározatott egyúttal, hogy a megüresült aljegyzői s az ezen állás betöltése

folytán netán megüresedendő állásokra a pályázat kiírassék.

A közgyűlés elhatározta végleg, hogy az iparos tanonciskola részére rajztermet állít fel. Helyiségül a róm. kath. iskolaszék átengedett a belvárosi elemi iskola-épületben egy termet. A város a rajztermet 403 frt költséggel felszereli, berendezi. A kultuszminiszter már régebben 600 frt évi segélyt ígért a városnak, ha ezt a rajztermet létesíti és felszereli. Ezen segélyt most kéri fogják a minisztertől.

A városháza épületében levő bolthelyiségek bérbeadása iránt a következő határozatot hoztak: két bolthelyiség a régi áron, illetve az egyik 10 frttal magasabb áron adatott bérbe; ezt tudomásul vette a közgyűlés. A Nikolics-féle bolthelyiséget, a melyért eddig 800 frtot fizetett a bérlő, 500 frt bérösszeget ígérték az árverésen. A város tehát fel fogja hívni a régi bérlőt: Nikolicsot, hogy adja meg a 800 frtot, mert különben új árverés lesz kiírva.

Dr. Gertinger Pál tanácsnok és Poppovits István dr. 6-6 heti szabadságot kaptak; Szabó Sándor számvévi betegsége folytán 3 havi szabadságot kapott. Megszavaztak neki 200 frt előleget is.

Topalov Mihály rendőrt — miután gyógyfürdőbe kell mennie — 50 frt segélyben részesíti a város.

Több városi tisztviselő előleg, segély és szabadságidő iránt folyamodott. Ezeket a közgyűlés kérelmükkel elutasította azzal, hogy szabadságidő iránt annak idején kellően indokolt kérelmet terjesszenek elő.

Nikolics Ulászló zombori lakos az iránt folyamodott, hogy az árva- és házipénztárnál fennálló régi tartozásait elővélés címén írják le. A közgyűlés a kérelmet elutasította; a város folytatni fogja a tartozások behajtása iránt indított pert.

A tehéncorda gyülekezési helyét a Konyovits-utcából áthelyezték a Radics-utca 49. sz. ház elé.

A közgyűlés a főispán éltetésével 10 órákért véget.

Ujdonságok.

Felkérjük összes tudósítóinkat és lapunk barátait, hogy a vidéken megtartandó milleniumi ünnepélyek lefolyásáról minél kimerítőbben és gyorsabban tudósítani sziveskedjenek.

Ünnepélyes isteni tisztelet. Folyó május hó 10-én a róm. kath. templomban a milleniumi hálaadó isteni tiszteleten a zombori kaszinó-egyleti dalárda és a zombori Tóth Kálmán-kör zenekara előadják: 1. „Te Deum“ Fühner C.-től, vegyeskarra zenekísérettel. 2. Gaál F. C.-dur mise, vegyeskarra zenekísérettel. 3. Gradualára Fühner C.-től „Ave Maria“, éneklő dr. Pataj Sándorné urnó. Offertoriumra: Vavrinczától „Graciusus Deus“, előadják Dalnay Pálné urnó és Kelő Mór ur. 3. Erkel F. „Hymnus.“

Főispáni ebéd. Bajsai dr. Vojnits István főispán a folyó hó 6-án tartott városi közgyűlés napján ebédet adott, a melyre hivatalosok voltak: Szemző István, Siskovits Tamás, Schlagger Gyula, Koczár Zsigmond, Fejér Gyula, Hartmann Miksa, Tolmács István, Jusits Antal, Sztokovits György, Weber Ferenc, Proll Ferenc, Révfy Dezső, Gaál István, Oltványi Ferenc, Malesevs Miklós, Rác Soma, Szilávy Ferenc, Radicevsits Sándor,

— Jó napot kisasszony! — Viszonzá jéghidegen a fiatal tanár, ki még sohasem találta a leány szép, viruló arcát, ragyogó kék szemét és hóhéher fogait olyan kiálthatlanoknak, mint ma.

Ilonka kisasszony pajkosan mosolygott. Alig pár pillanat előtt hallgatta ki mamája és az özvegy Marosiné társalgását, mely alatt az utóbbi egészen kiöntötte szívét régi, bizalmas barátjára.

— Oh! oh, ezek a tudósok, elnézőknek kell velük lennünk, egészen másképpen nézik ők a világot, mint mint. — Gondolá és okos fejcséjében ravasz tervet forralt.

— Nos uraim és hölgyeim, — kiáltá aztán a ársaság közé lépve, — mit gondolnak egy parthie lawn-tennishez.

A tervet nagy újjongással fogadták el.

— A park mögött pompás lawn-tennis — ground-om van, — folytatta Ilonka, — ha az eredeti utat választjuk, egy negyed óta múlva érünk oda, de úgy, a hogy én szoktam menni, öt percig sem tart. A kert alatt egy tó van, a ladikok a parthoz vannak kötve, átevezünk és buss — öt perc múlva már vígan tthetjük a labdát.

— De csak nem fogsz egyedül átevezni, — kérdé egyik barátjára, a ki nem bódolt egy a sportoknak, mint Ilonka.

— Viláért sem, minden leány választ egy gavallért — én már választottam is... Marosi doktor ur, szabad kérnem.

Marosi reszketett a dühtől. Még ezt is!

De aztán észébe jutottak Seneca Mare Aurél és több jeles antik alak, a kik mind közömbösen vették a sors mindenféle csapásait és szótlanul meghajolva Ilonka kisasszony előtt, engedelmesen foglalt helyet a ladikban.

Ingott-ringott a csolnak, siklott vigan tova, midőn egyszerre Ilonka örömteljesen felkiáltott és ragyogó szemekkel mutatott egy a víz közepén uszó nagy, fehér virágra.

— Ah, egy vízi róza, milyen nagy ritkaság. Újjongott a leányka örömeiben.

— Nos igen, egy vízi róza, hogy lehet már ennek ilyen gyermekeknek örülni, — dörmögött vissza Marosi doktor ur.

— Nem érti? Oh! egy vízi róza maga a boldogság, suttogá a furdangos leányka ravasz mosolylyal, szakítsa le doktor ur nekem, csak reményem teljesíteni fogja kérésemet.

Nem mondani lehetetlen volt. István urnak ismét Mare Aurél jutott észébe és lehajolva a csolnakból, halálmegvetéssel nyúlt a kelyhéfé kívánatosan kitaró róza után.

Ebben a pillanatban a ladik nagyot billent és a doktor ur egész hosszúra ragódott belé a hűvös átlátszó hullámokba.

Ilonka kisasszony ugyan, midőn a doktor a róza után nyúlt, az evezőt a csolnak alá dugta, úgy hogy a katasztrófának okvetlenül be kellett következni.

Marosi, aki uszni nem tudott, kétségbeesetten küzdött és ha Ilonka meg nem ragadja és a partra nem uszik vele, okvetlenül a halál fia.

A társaság nagy éljenzéssel fogadta a bátor életmentőt, Marosi pedig dideregve, szégyenkedve állott előtte.

— Ilonka kisasszony! — szolt végre könyörgő hangon — ön megmentette az életemet, akarja-e, hogy egészen és örökre önnek áldozzam azt?

— De uram — kacagott fel gyözedelmesen Ilonka — mit gondol, egy nő a ki uszik, tornáskoz és lovagol... mit fog mondani a tanári testület?

Marosi pirulva ismert saját szavaira és halkan sugta Ilonkának:

— Egy egész hosszú élet, azt hiszem elegendő lesz arra, hogy bebizonyítsam, mennyire megváltozott véleményem a sportbólgyek iránt; akarja?

Ilonka szótlanul hajította meg fejét, szemében ott volt az üdvösséget ígérő igen.

Schäffner Károly, Fratricsevits Béla, Frey Imre, Lang Flórián, Sztokovits Zakár, Konyovits István, Dzsinitis Péter, Kalmár Pál, Ugri Mihály, Konyovits Mladen.

Értesítés és meghívó. A zombori róm. kath. népiskolák iskolaszéke és tanító-testülete hazánk ezred-éves fennállásának ünneplését a gyermekekre nézve minél emlékezetesebbé óhajtván tenni, folyó hó 9-én reggeli fél 8 órákor kezdődő hálaadó isteni tisztelettel egybekötött milleniumi iskolai ünnepélyt rendez, úgy a belvárosi fu-tanoda, mint a zárda-iskola helyiségében. — Tisztelettel felhívjuk azért és kérjük az érdeklődő m. t. közönséget, főleg pedig a szülőket, hogy a jelzett időben az ünnepségen minél nagyobb számban megjelenjenek kegyeskedjenek. Zombor, 1896. évi május hó 4-én. Fejér Gyula s. k., iskolaszéki elnök és igazgató.

Millenium a főgimnáziumban. A főgimnázium igazgatósága a kultuszminiszter 10.694. számú rendelete értelmében a 9-én megtartandó milleniumi iskolai ünnepélyre átiratlag felkérte a helybeli összes hatóságokat, hivatalokat, testületeket és lapokat, hogy az ünnepélyen képviseltesék magukat.

Millenárius kerékfogók. Minden bővebb indoklás nélkül kérjük az illetékes hatóságot, sziveskedjen a Szent-Háromság-terén ültetett milleniumi fák mellé helyezett u. n. kerékfogókat és karókat haladéktalanul eltávolítani. A ki ezeket látta, az el fogja nekünk engedni kérelmünk indoklását, a ki pedig nem látta, annak jobb ha sohasé is látja azokat.

Helyreigazítás. A zombori állami főgimnázium tanári kara a „Bácska“ f. hó 5-én megjelent „Tüntetés“ című közleménye folytán az igazság érdekében következő helyreigazítások közétételét tartja szükségesnek: 1. Magyarország ezeréves fennállásának emlékére rendezendő iskolai ünnepély egyik program-pontja szerint Vörösmarty Szózatának az egész ifjuság által éneklése közben királyunk öfelsége mellszobra és az ország címere megkoszoruztatik. — Az ének sikerének biztosítása végett próbálta épen az egész gymnasium ifjusága május 4-én a Szózatot Rác Soma és dr. Ferencsik Lajos tanárok vezetése és felügyelete mellett. — Tehát nem az ifjusági dalárda, hanem az egész ifjuság tanulta a Szózatot. 2. Nem felel meg a valóságoknak a fentemlített közlemény azon állítása sem, hogy „a dalárda szerb ifjusága hátat fordítva, nem akarta a hazafias nótákat énekelni;“ — mivel csak a VII. osztálynak 3 tanulója vonakodott énekelni. 3. Nem felel meg a valóságoknak az sem, hogy „az ifjuság a gym. igazgatóság engedélyét kikérve vonult fáklásmenettel Roediger Lajos tanár lakására.“ — Az ifjuság nem kapott s nem is kért engedélyt az igazgatóságtól a fáklásmenettel megtartására; — különben, ha kért volna is a tanuló ifjuság ily engedélyt, az igazgatóság nem teljesíthette volna kérelmét. Zombor, 1896. május 7-én. A zombori állami főgymn. tanári kara nevében a főgymn. igazgatóság.

„Tüntetés“ cím alatt lapunk mult számában közölt hírt közvetlenül lapunk zárta előtt reggel vettük s így nem győződhettünk meg azon közlemény minden szavának helyességéről, szivesen közre adjuk tehát a zombori főgimnázium igazgatóságának helyreigazítását. Minthogy azonban e nyilatkozat maga is csak negatív kijelentéseket tartalmaz, s minthogy hírlapiról kötelességünk a közélet mozgalmairól véleményünket elmondani, meg fogjuk ezt tenni a millenárius ünnepségek lezajlása után s akkor, a mikor ez ügy minden részlete tisztába lesz hozva; meg fogjuk ezt tenni lenni lapunk irányával egybeforrt tárgyilagossá s minden szenvedélyességtől ment modorban, mert habár a meghatározottabban sikra szállunk ott, a hol a magyarság sérelméről van szó, nem felejtjük el azt, hogy városunkban az idegen ajkuakkal a legszebb béke és egyetértés korát éltük eddig, a minek megzavarását a lehetőség szerint feltétlenül elkerülendőnek tartjuk. Szerk.)

Tanító-kongresszus. Az országos kath. tanítói kongresszusra a zombor-vidéki tanító-egylet részéről Lukits Béla zombori tanító lett kiküldve.

Házasság. Németh Imre bogojevai tanító folyó hó 4-én esküdött örök hűséget Berecz Mariska kisasszonynak.

Választmányi ülés. A zombori Tóth Kálmán-kör választmánya tegnap délután tölést tartott.

Plasztikai tájkép kiállítás. Az Albach-féle plasztikai tájkép kiállítás még mindig városunkban van. Jelenleg az 1883. évi párisi kiállítás látható. Legközelebb pedig a Hamburgtól Kielig húzódó keleti csatorna megnyitása Vilmos német császár által a külföldi hadihajók jelenlétében lesz látható. Ezen tájkép kiállítás, mely egy világhírű műtárgy nagyszerű plasztikai és látványosságot mutat. Ismétlenül ajánljuk közönségünk figyelmébe.

Nyugdíjkezelő választmányi ülés. A vármegyei nyugdíjkezelő választmány folyó hó 11-én ülést tart.

Kirándulás. A „Zombori Kerékpár-Egylet“ f. évi június hó 27-én egyleti kirándulást rendez Budapestre. Utirány: Zomborból Bezdán, Kis-Köszegh (Battina), Mohács, Báltaszék, Szegszárd, Tolna, Paks, Dunaföldvár, D.-Vecse, Adony, Ercsi, Érv, Tétény — Budapest.

Vásár. Vasárnap és hétfőn országos vásár lesz városunkban. Milleniumi ünnepélyeinknek épen nem válik előnyére ez a vásár.

Szentelt víz a fogyasztási adóbárcán. Ilyen cím alatt mult számunkban egy közlemény jelent meg. A bérlőség felkért annak kijelentésére, hogy a szentelt vizet nem adóztatták meg. Készséggel igazítjuk helyre tehát hírtünket.

Ezeréves ünnepélyek Bács-Almásán. A b.-almási izr. hitközség felekezeti iskolájában e hó 10-én, vasárnap d. u. 3 órákor tartatik meg az iskolai ünnepély, innét az összegyűlt közönség a zsinagógába vonul, mely pompásan fel lesz díszítve és kivilágítva. Az ünnepi magyar szónoklatot a bajai fiatal hittanár Rosenfeld tartja. Ugy az iskolai, mint a templomi ünnepi program igen változatos és lelkes hangulatot keltő. A hitközség derék elnöke, mindent megtesz, hogy ezen hazafias ünnep impozáns lefolyása legyen.

Ujtások a honvéd lovasságnál. A honvédelmi miniszter 2136. számú rendeletével közli a király legfelső elhatározását, melyben meghagyja, hogy a honvédhuszár ezredéhez besorozott újoncok ezután október hó 6-án kezdik meg tényleges szolgálatukat. Ugyanez a rendelet a közös hadsereg lovasságának mintájára a járőrvezetői (örvezető) rendfokozatot rendszerezési a honvédhuszárságnál.

Me
Ne
ragasztol
visszaad
szerte elv
az, hogy
3 órákor
gyűlést
kező j. l.
gr. Ziehr
2. Tetsz
Károly,
Tartja m
revizió s
János, or
zetek. Ta
elvei és
szerb bun
Elnöki zar
nek a nép
házat szer
kell. Fel
szeretett
A rendez
Jub
uli meg
Gya
mérnök te
elhunyt.
Ver
kör“ mill
értékes du
Ferenc és
lenáris ün
Elje
eljegyezt
dalmi tisz
Szer
pilis csaba
amely kies
tona életé
házi-zredt
bevonult 3
gyakorlat
tűzeles bes
akkor látá
tak vezény
csillapodt
bűstiles ne
Freisingert
egy golyó.
ver. A ná
karját fur
tett volna
mult ki az
ideig olyan
„A r
az „O-Bese
szinte hibet
Mészáros Is
lovon szánt
a lovai ele
egyik közli
szintén ott
O-Verb
renc-esator
egy vértől
Ráda község
lentül össze
az agyvelő s
A helye
esete forog
elkövetve, az
tettekre ma
A közse
és a szenttan
a nyomozást
rendőrfelügy
verbászi rend
E hó 4-én
kiküldöttéi
létében a bon
meg más ered
de súlyos esak
Ezen a r
Herceg Ráda
Gusmann nevű
társával mulat
gálatétel vég
ként az is, ho
verekedésből
gatott számos
közül előállítva
kov Szvetozár
dent konokul t
már eredmény
tozar feltűnő
Varga K
résre valóban
korlottsága és
lése folytán az
kizárólag beiga
sek. — Töred
meggyilkolat,
melyet ma regg
találtak, és min
tartott törvény
nevezett rendő
Az agyonv

Néppárti politikai gyűlés. A következő falragaszt olvastuk: „Meghívó. A minden jó magot sokszorosan visszaadó Bácskában nem esett sziklára a néppárt ország-szeret elvetett tiszta buzaszeme, a mit fényesen bizonyít az, hogy folyó évi május hó 14-én, csütörtökön d. u. 3 órakor a vásártéren Apatinban nagy politikai népgyűlést fogunk tartani, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. Tartja magyarul és németül gr. Zichy Nándor, aranygyapjas vitéz, val. b. t. tanácsos. 2. Tetszik-e az „új rend“? Tartja magyarul Miller Károly, az „Alkotmány“ igazgatója. 3. A néppártól. Tartja magyarul Barabás Albert, lapszerkesztő. 4. A revízió szükségessége. Tartja németül dr. Zelenyák János, orsz. képviselő. 5. A gazdaság és hitelszövetkezetek. Tartja németül Szabó Endre, író. 6. A néppárt elvei és a kisgazdák és kisipar helyzetéről. Tartja szerb bunyevác nyelven Evetovich János, káplán. 7. Elnöki zárzó. Magyarul és németül. Ime, így egyesülnek a néppártban a szívek és a nyelvek, ha a magyar hazát szeretni, és azt a téves elvek ellen védelmezni kell. Fel tehát polgártársak Apatinba! hitünk és hazaszeretettünk megvallására. Apatin, 1896. május hó 5-én. A rendezőség.“

Jubiläum. Az adai iparos olvasó-egylet ez évben üli meg 25 éves fennállásának tüneményét.

Gyászhir. Rész Ferenc zombori m. kir. folyam-mérnök tegnap a reggeli órákban 76 éves korában elhunyt.

Versenykuglizás. A monostorszeghi „Olvasókör“ millenáris versenykuglizást rendezett, melynek értékes díjait Osztrgonác István, Müller Sándor, Gubitz Ferenc és neje nyerték el. — A tiszta jövedelem a millenáris ünnepség rendezési költségeire fordították.

Eljegyzés. Róza Dezső apatini segédjegyző eljegyezte Hallósy Ödön, báró Redl Béla keletibeli uradalmi tisztartójának leányát, Margit kisasszonyt.

Szerencsétlenség a gyakorlótéren. A pilis csabai táborban szerencsétlenség történt a minap, amely kicsibe mult, hogy végzetessé nem vált két katonára életére. A dolog azért érdekel minket, mert a mi házieredetünkkel történt a dolog. A 23. gyalogezredhez bevonult 32. ezredbeli tartalékosok éles tünténytelő gyakorlatot tartottak. Gyakorlatok közben váratlanul a tüzelés beszüntetését jelző kiáltás hangzott fel. Ugyanakkor látták, hogy két katonát, akik a céltáblához voltak vezényelve, összeesett. A megdöbbenés csak akkor csillapodott, amikor kiderült, hogy életveszélyes sebesülés nem történt. Az összeesett katonák egyikét, Freisingert a 12. század kiáltását halántékán horzolt egy gölyő, annyira, hogy csak egy patakzott fejéből a vér. A másik katonának, egy őrsvezetőnek bal felső karját fúrta át a gölyő. Orvos, aki segítségére sietett volna a két sebesültnek, szokás ellenére, nem vonult ki az ezreddel és így a két szegény embert jó ideig olyanok kezelték, akik abhoz nem értenek.

„A méhek áldozatai.“ Ez alatt a cím alatt az „Ó-Becse és Vidéke“ írja a következő érdekes és szinte hihetetlennek látszó hírt: „Nagy baj érte szegény Meszaros István Piniczkit, ki a Bugyi szőlő mellett 2 lovon szántott, mert a fákon mézelő méhek felbőszültek a lovak ellen és annyira megcsipkedték őket, hogy az egyik közülük még az nap végéig rugott, a másik pedig szintén ott van, hogy elpusztul.“

Orgyilkosság.

Ó-Verbász, 1896. május 6.

Ó-Verbászon e hó 3-án este 9 óra tájban a Ferenc-esatorna gyalogátjárójától mintegy 150 lépésnyire egy vértől elborított holttestet találtak, melyben Herceg Ráda községi rendőr holttestére ismertek; feje kegyetlenül össze volt zuzva annyira, hogy a tátongó sebekből az agyvelő szétloccsant a vértől borított földre.

A helyszínen meg lett állapítva, hogy gyilkosság esete forog fenn és a tett alig negyed órával előbb lett elkövetve, azonban semmi jel vagy nyom az ismeretlen tettesekre nem szolgált.

A községi előjáróság nyomban a járási rendőrséget és a szenttamási csendőrséget a véres tettről értesítette, a nyomozást már kora reggel Varga Károly kulai járási rendőrfelügyelő, a szenttamási és kulai, továbbá a két verbászi rendőrséggel a legerélyesebben megindította.

E hó 4-én délutáni 3 órakor a kulai járásbírósg kiküldöttei és dr. Széchenyi Tamás fősolgabíró jelenlétében a boncolás is megejtették, de az sem állapított meg más eredményt, minthogy a gyilkosságot egy tompa, de súlyos eszközzel hajtották végre.

Ezen a nyomon haladt a vizsgálat és azon, hogy Herceg Ráda a meggyilkolt rendőr a gyilkosság előtt Gusmann nevű kocsmárosnál egy másik községbeli társával mulatott, honnét kilenc óra tájban indult szolgálattal végett az őrtanyába; köztudomású volt egyébként az is, hogy a meggyilkoltnak három subanc egy verekedésből kifolyólag esküdt ellensége volt. A kihallgatott számos tanu vallomásai alapján ezen subancok közül előállítva lett Milovansev Jozsim szabó és Suvakov Szvetozár földműves fia. Ezek a tettre nézve mindent konokul tagadtak annyira, hogy a nyomozás már már eredménytelennek látszott, jöllehet Suvakov Szvetozár feltűnő lelkiállapota a tettest árulta el.

Varga Károly rendőrfelügyelő nyilvános elismerésre valóban reaszolgáló fardhatatlan buzgósága, gyakorlatossága és a helyzeteknek azonnali helyes megítélésé folytán azonban ma szerdán reggel már kétséget kizárólag beigazolta, hogy fentvezettek a tettesek. — Töredelmesen beismerték, mint lesték meg a meggyilkoltat, mint titítotték le két hatalmas subáncgal, melyet ma reggel Boját Szveto házában elrejtve megtaláltak, és mint esküdték meg, hogy egy nemrég megtartott törvényszéki végtárgyaláson tett vallomásáért nevezett rendőron boszút állani fognak.

Az agyonvert egyik kitűnő bátor tagja volt a köz-

ségi rendőrségnek, 3 gyermeke és neje siratják. Hála a megyei intézménynek, mely a rendőrségnek baleset elleni biztosítását elrendelte, annak eredményeként az elhunyt családja 500 ft biztosítási összeghez jut. Tudomásunk szerint a biztosítási intézmény életbelépte óta ez az első eset e megyében.

Levelezés.

Ó-Becse, 1896. május 5.

Az ó-becsei képviselőtestület legutóbbi gyűlésén a községi tisztviselői karát mélyen sértő vitába bocsátkozott néhány városatyja. A népszerűség bizonytalan és gyenge létrafokain magasba törekvő képviselők nem elégték meg, hogy az amugy is gyengén fizetett tisztviselőket és községi tanítókat elűssék kérelmükkel, hanem még szükségesnek látták gunyolódva saját alkalmazottaik nevétségessé tételét, meg nem érdemelt sértő megleckéztetését.

Nem az sérti a milleniumi pótlékot kérő tisztviselőket, hogy elutasították, hisz ez jogában áll a képviselőknak, hanem az, hogy az elutasító határozat után még Terék Károly, de különösen Grünbaum Sándor jónak látták bántani is a kérelmezőket. Hiszen kérték csak szabad! Még a koldust, ha elutasítja is, de nem sértetgeti a jó érzésű ember!

Terék Károly az ő ferde okoskodásával úzkerdesnek mondta a kérelmet. Hát ha olyan gazdag emberek községi napidíjakra, jutalmakra tartanak igényt, az akkor mi? — Grünbaum Sándor keményítógyári igazgató meg áldozatot kíván attól a tisztviselői kartól, amely munkába görnyedve keresi meg azt, ami épen csak családja szerény eltartására alig elég. Az beszél így, akinek tettel kellene eltljárni. Ugyan mennyit adott az ezredév megörökítéséhez Grünbaum ur? Bizonyára egy garassal sem többet, mint némelyek a szegény kérelmezők közül.

Az ó-becsei tisztviselői és tanítói kart nem kell a hazafias szempontjából leckéztetni. Mert tanu rá a mindennapi élet, hogy ha hazafias mozgalom, a község javát önzetlenül munkálni szükséges tevékenység indul meg Ó-Becsen, abban mindig a községi tisztviselő és néptanítók neveivel találkozunk. Ha ingyen munka kell, mi vagyunk ott és nem a leckéztető urak!

A kérelmezők nagy köszönettel tartoznak azért a jó indulatért, amely az 5 ft 5 kros felutazást ajánlja. Megörökítendő cselekménye az indítványozónak, aki a város alkalmazottjait kubikosokkal küldené fel.

Nagy szelleme Ó-Becsenek, ne maradj megörökítettentül! A tisztviselők össze adakozhatnának, hogy emeljenek neki emléket, a város e nagy fiának! Hiszen mennyire megtisztelte őket, mikor így dörgött: „Eldartam volna a kérvényezőktől, hogy ötven becsületes polgárát e községnek ajánlják arra, hogy küldessenek fel a kiállításra.“

Az egész város intelligens közönsége elítéli Grünbaum Sándor azon kirohanását, melylyel a közgyűlésen a község alkalmazottjait illette.

Ó-Becse lakossága az ezredév első napját hazafias lelkesedéssel fogadta. Pénteken délután már zászló-díszít a város, az ablakok kivilágításra előkészítve voltak.

A magyar népkörben estély volt, a melyen Finta Ignác polg. isk. igazgató a magyar nemzet ezeréves történetét ismertette, majd utána Gubanis Ferenc tanító ügyes felolvasást tartott a kiállítás főbb csoportjairól.

Ejfélkor ágyuk döngése hívta fel a közönséget az ünneplésre és kivilágításra. A fellobogozott házak mind ki voltak világitva, a harangok zúgtak. A község fáklyákkal és lampionokkal a város ház előtti térre vonult, ahol a magyar dalkör a Hymnust éneklé, utána dr. Balaton Gyula solgabíró gyönyörű lelkes beszédben emlékeztetett meg a letltt ezer évről és üdvözlé az utat. Az ezer főnyi polgárság zajos éljenekkel szakítá meg az éj esendjében messze balló beszédet. A dalkör szózata után a menet kis körutat téve, a fő-után tért vissza a a népkörhöz, ahol Kovács Ferenc tanító, főrendező kö-szönte meg a község hazafias buzgalmát.

E hó 9-én ünnepel a polgári iskola, 16-án a róm. kath. népiskola; június 8-án díszközgyűlés és néptünemény lesz, június 28-án pedig honvéd-emlék leleplezés.

Óbecsei.

Művészet és irodalom.

Ünnepi ruhában. A legszebb magyar képes lap, az Ország-Világ most, a májusi nagy napok örömeire igazán ünnepi ruhában jelent meg. Valami huszonöt képet mutat be a kiállításról; az egyetlen magyar lap, mely olvasóinak készüldés első percétől mindig híven referált a kiállításról írásban és képen egyaránt. Arcképekben bemutatja a kiállítás vezető embereit, mindazokat, a kik két év óta nagy munkájukkal nap-nap után a kiállítás sikereért fáradoztak. Bemutatja Munkácsy Mihályt, a hazájába visszatért nagymestert, s az ő hires Eceho-mójának főbb alakjait képekben, még ezenkívül is gazdag az Ország-Világ legutóbbi száma. Szövegét írták Váradi Antal (Ezredév című költeményt, melyet a vidékre is sokan elkerék már, hogy iskolai, kaszinói stb. ünnepélyen elszavalják), azonkívül E. Kovács Gyula, Adorján Sándor, Pásztor Árpád, Téglás Gábor, Rózsa Miklós stb. Az Ország-Világ előfizetése negyedévre 2 ftt; mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a kiadó-bivatal. (Budapest V. Hold-utca 7. sz.)

Ezer év versebék. Van egy újság Budapesten, a mely egymaga képviseli a magyar zsurnalisztikában a legelső hírlapirodalomnak, a franciáknak minden szellemességét, találékonyágát, ötletekben való gazdagságát. A „Fővárosi Lapok“ ez, Porzolt Kálmán napilapja. Jól megfigyeltük másfél év óta, mióta az újság a mostani szerkesztő vezetése alatt áll, hogy mily gyorsasággal és biztossággal emelkedik a lap minden más társa fölé, mennyi eredeti ötlete talál visszhangra olvasóinak egyre növekedő körében és számos újítást, mint követik a többi lapok is. A régebbieket nem is említjük, csak egy sommásan emlékezvén meg róla, hogy minden vasárnap szépen illusztrált mellékletben (illusztrált napilap: ez is csak a franciáknál volt meg eddig) mutatja be a hét legaktuálisabb eseményeit, ezer új vonással, pompás ötletekkel. A mult héten — mivel a készülő kiállítás öröme jobban reklám célok szolgálataiban egyre-másra jelentek meg gyarló és drága budapesti kalauzok. — vasárnapi mellékletül egy teljes budapesti kalauzt adott olvasóinak, megbízhatóbbat és korrektebbet, mint a többiek voltak. Ezen héten pedig, a magyarság legnagyobb ünnepe alkalmából, e földön töltött dicsőséges ezer esztendőnk történetét íratta meg versekben a magyar nemzet legjelesebb költőivel. Ez a gyűjtemény, Ezer év versekben címen nagyon jelentős, mint irodalmi vállalkozás is; a magyar irodalomban nem tudunk ehhez fogható s ilyen értékes gyűjteményt. Ezer év költészet. Nincs más lap, nincs olyan irodalmi testület, mely így meg tudná szólaltatni a magyar költők legjavát, mint azt most a „Fővárosi Lapok“ tette. Csak röviden ismertetjük ennek a szép gyűjteménynek a tartalmát; úgy is el kell olvasnia az egészét annak, a ki igazában élvezni akarja. Az előhangot ehhez a versekbe foglalt Ezer évhez Kozma Andor írta, igen szépen. A honfoglalásról Szabó Endre mond éneket. Gabányi Árpád pedig Ába Sámul királyról ír. Váradi Antal Szent Lászlót zengi meg. Ábrányi Emil Könyves Kálmán korát énekl meg. Jakab Ödön IV. Béla emléke lelkesítette dalra, Szalay Fruzinát is. Szent Margit királykisasszonyról Palágyi Lajos költeménye szól; Kun László királyról Tolnai Lajos írt. A Hunyady-kor költőkrónikásaiul szegődtek Palágyi Lajos, a ki Hunyady özygyéről dalolt, aztán Bartók Lajos és Dalmady Győző, a kik Mátyás királyt dicsőítették versükben. Dózsa György történetét Szabó Sándor mondta el; a törvényhozó Verbóczy Istvánt pedig Beksis Gusztáv énekl meg. A magyar vallás-dicsérete Szabolcska Istvánt szállaltatta meg. Zrinyi Ilona emléket Torkos László dicsőíti; a kuruc időknek Endrői Sándor a költője. Sas Ede Mária Teréziáról mond éneket és Széchenyi István nagyságot magasztalja, Makai Emil a mi királynénkről írta meg költeményét. Az új korszak törekvéseit Lipsey Ádám foglalta dalába, s az elmult ezer esztendőért Pósa Lajos mond köszönetet milliók nevében az alkotónak. — Mind elsőrangú írói név, büszksége a magyar irodalomnak és mind kitűnő el nem muló értékű költemény. Az egész gyűjtemény méltó arra, hogy minden magyar család megismerje, minden iskolásfiu szavalja. Azt hisszük, nem került el ez a páratlan költői alkotás gimnáziumunk derék igazgatójának figyelmét sem; s ismerve az ő hazafias érületét, bizton reméljük, hogy meg fogja szerezni ezt a gyűjteményt minél több példányban, olvastatja, megtanultatja az iskolában, ez uton is igyekezővén hazafiaságot csöptgetni az ifjuság kebelébe. Mi a magunk részéről annak örvendünk leginkább, hogy ezt a gyűjteményt, melyet létrehozni irodalmi társaságainknak lett volna kötelessége, egy kollágának, egy ezerféle aktuálitás munkájában fáradozó napilap hozta létre, a Fővárosi Lapok. A birszolgálat nagy munkájában ez a lap szakított magának időt arra, hogy ilyen nemzeti nagy célnak is szolgáljon. A sok dicséretesnek nem vagyunk barátai; most is elég, ha annyit mondunk: ilyen millenáris meg-
lepetést csak a Fővárosi Lapoktól mertünk várni, ő tőle pedig el is vártuk ezt. Mert megszoktuk már ettől a laptól, hogy a mint hírszolgálatában leggyorsabb és legpontosabb, politikájában legbecsületesebb és legmagyarabb, hangjában legszellemebb és legötletesebb, úgy meg-
lepetéseiben is legalkalomszerűbb. Országos kacajt kellett sokszor, mikor kifigurázta a nagyképű, léha dolgokat; most az egész ország komoly elismerésére tarhat számot, mikor a legnagyobb dologról, a milleniumról ilyen egyszerű, értékes formában emlékszik meg. Hiszen ez az újságírás titka, ez a Fővárosi Lapok nagy sikereinek a kulcsa: megtalálja mindig a kellő hangot, a melyen írnia kell. Kigunyolja a nagyképű furcsaságokat, komolyan és tisztelettel szól a nemzet nagy eszméiről: és mindkét esetben élénken, érdekesen adja elő olvasóinak mondani valóit. A versekben irt ezer évet meg egyszer a legjobb meggyőződésünk szerint ajánljuk olvasóinknak. Meg lehet ingyen szerezni a Fővárosi Lapok kiadóhivatalában (Budapest, Ferenciek-tere 4.); mert minden előfizető ingyen kapja; ugyanitt lehet előfizetni erre az újságra, melynek előfizetési ára — minden melléklet, illusztráció és egyéb kedvezmény dacára — egy kraj-cárral sem drágább, mint a többi lapoké.

CSARNOK.

Válaszodra.

— Chamisso. —

Máskor hallgat piciny ajkad
S bármit kérdjek, nem felelsz;
Most a dal lány dallamára
Te is édes dalra kelsz.
Ha dalolni én úgy tudnék,
Mint te, száz dalt zengenék!
Dalold el csak, mint szeretlek,
Tied vagyok, a tiéd!

Úgy tudok én szép szemedbe
Elmerülni boldogan,
És ölelni, és csókolni,
De dalolni — sehogyan.

Ha dalolni én úgy tudnék,
Mint te, száz dalt zengenék!
Oh, dalold hát, hogy szeretlek
S tiéd vagyok, a tiéd!

Szöllősi Jenő.

MENEKÜLÉS.

Irtta: Vértessy Gyula.

Vörös Zoltán aljárásbíró ur szörnyen megörült, mikor a hivatalos lapban olvasta, hogy a szibalmi járásbírósnál megírult egy albirói állás. Rögtön pályázott és mindent elkötetett, hogy áthelyezzék.

Nagy érdeke volt, hogy Szibalmára jusson, mert ott lakott egy valaki, akihez valaha, nem is olyan nagyon régen, gyöngéd kapcsolatok fűzték. Egy asszony, aki leánykorában őt szerette, s aki azóta férjhez ment egy öreges bácsihoz, és mint hallotta, szerfölött vigan éli a világát.

Igen, a szép Várossynének a híre eljött a régi udvarlója fülébe is és ugyancsak sarkalta, hogy ő is beállhasson az udvarlók közé és kiússon a sorból mindekit a régi jusson.

Biztosra vette, hogy neki nem lesz nehéz diadal maskodni. Az asszony — mint beszéltek — kacér — és a kacér asszonyokkal könnyű elbánni, még ha új ismerősök is.

Az igaz ugyan, hogy biztos adatokat senki sem tud róla, és azt nem is merik róla állítani, hogy ezzel vagy azzal viszonya lett volna, — csak azt beszéltek, hogy mindenkit bolondít.

Egygyel több ok, amely Zoltán urat ingerli a küzdelemre.

Majd megmutatja ő, hogy ő vele is játszik-e? Meg kell neki magát adni életre, halálra.

S azután? Nos hát azután majd csak elhelyezteti magát onnan. Az egész egy kedves kis kaland lesz!

Igy gondolta el Zoltán ur mindezeket, mikor nagy öröme megkapta az áthelyezését és jó előre étvágyat csinált magának a finom csemegéhez, elképzelgetve Margit kívánatos alakját, mely bizonyára még szebb lett, mióta asszony lett a leányból.

Hogy a hódítása biztos lesz, abban egy percig sem kételkedett. A sok ifjúkori emlékből pompás hálót lehet szőni az asszonyka szive elfogására.

És bizonyára jobb lesz, gondolta a léha legény, ha az asszonyka így lesz az övé, mintha el kellett volna vennie.

Nem volt ugyan valami nagyon tisztességes dolog akkoriban a leányt otthagyni, — ezt kegyeskedik maga is elismerni — de hát elvégre nem tehetett másképen. Ha az ember aljegyző, hát nem vehet el olyan lányt, aki még staffirungot se kap. Jobb volt ez így. Legalább nem ábrándultak ki egymásból. Holott a közös élet mindennapi nyomorúsága azóta rég kiábrándította volna őket. Jobb volt ez így, hogy nem akarta Margitot magával rántani a szegénységbe.

Ez a frázis tetszik neki s mentséget is talál benne a leánnyal szemben elkövetett léha eljárására.

Mikor először találkoztak, ki is rukkolt vele:

— Nem akartam szerencsétlenné tenni, inkább lemondtam magáról, bárholgy vérzik is a szívem azóta.

— No persze — kacagott fel vidáman az asszonyka — hiszen maguk férfiak olyan nagylelkűek! De ne beszéljünk erről. Elmúlt, vége van. Nagyon okos volt, hogy letudott mondani. Jobb dolgunk van így. Nekem is, magának is.

— Csak lehetne!

— Hogy?

— Ha szeretne — úgy, ahogy én szeretem.

— Hohó uracsám, ez a dolog nem megy olyan könnyen, mint maga hiszi, hogy csak jön, lát és győz. Tessék várni. Majd előjegyem a többi futók közé. Mert tudja, én nagyon szeretem, ha négyes, ötös nezőnyben futnak értem az én állandó lovagjaim. Ez idő szerint a poeta van a tourban. Tudja az a csacsi főjegyző, aki verseket írál hozzám. Most azt bolondítom, azután ha tetszik, magát.

Vörös ur igyekezve hangjába beleönteni minden fájdalmát, bus rezignáló tekintet kíséretében mondta:

— Margit! Nincs a szívében egy hang, mely mellettem szólna, mely sugná, hogy szeressen komolyan, igazán...

— Komolyan, igazán? Hát így is szoktak szeretni? Nagy kék szemével pajkosan nézett a férfi szemébe, piros nyelvcskáját végig húzta kívánatos ajkai közt s így folytatta:

— No én nem tudok úgy szeretni! Nem is akarok. Egyáltalában ostobaság az életben bármit is komolyan venni. Meg azután szeretem is az uram... úgy ám bíró uram!

Az első látogatás nem úgy tőtt be, ahogy Vörös ur gondolta. A szép férfiak szokásos elbizakodottságával ő is azt hitte, hogy akármelyik asszony akkor az övé, amikor akarja. S különösen azt hitte arról! S ime, milyen gunyosan beszélt vele.

Megsértett büszkeségében azután Margitot erkölcsbíró szemüvegén át kezdte nézni:

— Könnyelmű frivol asszony, akivel nem érdemes törődni! Talán már mindenkié volt s csak velem akar komédiát játszani. De nehezen fog menni!

Pedig végtelenül könnyen ment. Az első asszonyt találta most, aki se nem borult karjaiba első látásra, se pózolván nem utasította vissza az erény szent nevében, hanem egyszerűen — kinevette — s egész természetesen, hogy belé szeretett.

Léha játékot akart végig játszani, s komoly szerelem ébredt fel szívében.

Majd mindennap nála volt. Elveszett napnak tartotta azt a napot, amelyen nem láthatta. Az asszonyka pedig szívesen látta. De csak annyit tett. Ha komolyan kezdett előtte beszélni, rögtön kacagásra fogta a dolgot.

Csak egyszer játszott rosszul szerepét. Majdnem elárulta magát, hogy csak hazudja magára a közönyt, a kiábrándulást.

A férfi a régi emlékeket ujtotta fel és pedig most már nem cselvetés képen, de szívből jövő fájdalommal, amiért hogy örökre elmúltak:

— Emlékezik, mikor másodszor láttam. Akkor nyáron került baba az intézetből. Kimentünk a Mátrába s felmentünk egész a Tilalomfáig. A néni leut maradt a völgyben, lábai nem igen bírták feljebb. Emlékezik, hogy áldottuk akkor a csúzt, mely oly kegyes, hogy beleköltözik a gardedamok lábába. Sűrű gyep terült el alattunk, mintha valami kék és sárga virágokkal teleszótt szőnyeg lett volna. Letűntünk. Mennyi ideig kértem, míg megengedte, hogy átülhessem; végre is vakmerő lettem, átültem, megcsókoltam s maga nem ellenkezett.

— Oh, hogy szerettem én akkor magát! — sóhajtott az asszony.

A férfi közelebb húzta székét és lángoló arccal beszélt tovább, odabajolva Margitot s megfogva kezét.

— Oh, hogy szerettem én akkor! — ismétli a lány a szavakat mintegy félálomban.

— Odabajoltam fejtét a vállamra, én pedig lehajoltam az arcához s csókoltam szemét, arcát, homlokát s legdrágább kincsét, ajkát.

— Azt hittem, megfulladok, oly sokáig csókolt! Milyen jó is lett volna akkor meghalni!

A férfi odacsúszott eléje, átölelte a derekát s igazi forró szenvedélyvel beszélt hozzá.

— Miért haltál volna? Mi még élünk és élhetünk boldogságban. Előttünk az egész élet! Fiatalok vagyunk. Szeretjük egymást! Ugy-e szeretsz? Az enyém leszel?

Az asszony mintha most térne magához valami öntudatlan állapotból, lassan felemelkedik s kifejtve magát az ölelő karokból, gunyosan végignézi a férfit:

— Nem sikerült! Pedig az ilyen reminiscenciák elég jó horgok a tapasztalatlan halacskáknak! Csakhogy mi vén halak vagyunk!

— Margit! kiáltott fel a férfi, hallgass meg! Azt hittem, hogy játszani tudok veled, de érzem, hogy igazán szeretlek.

— Baj, mert én nem szeretem!

— Nem igaz, hazudsz! — kiáltotta ingerülten. Hanem a sértő szót megbánva, alázatosan hangon folytatta:

— Bocss meg, nem tudom mit beszélek. Megörülök utánad! Szeretned kell, az enyémnek kell lenned. Hiszen a másé is voltál!

— Te hazudsz! — mondja az asszony halálsápadtan, villogó szemekkel. Hát ilyennek tartasz? Szégyeld magad, takarodj előlem!

— Bocss meg, bocss meg, örült vagyok, gazember vagyok, hogy ilyet merek mondani, tisztának tartalak mint az angyalokat, tisztának minden vétektől.

— Az is akarok maradni! Menj, menj! Most már igazán vége van közöttünk mindennek! Már félttem, hogy gyöngé leszek, de te segítségemre jöttél, hogy erős legyek. S az is leszek!

S az is volt. De csak másnapig. Félt, hogyha még egyszer találkozik azzal az emberrel, gyenge találna lenni. Mielőtt föbe lötte magát, irt egy pár sort Zoltán urnak:

— Nem becsül és mégis szeret — látja én is így vagyok magával. Utálom, gyűlölöm és néha mégis azt hiszem, hogy a magáénak kell lennem. Maga lehetett volna az egyetlen, akiért becselenné tudtam volna lenni, olyanná, aminőnek maga tart. De nem akarok az lenni. Inkább menekülök! Oda, ahol biztos vagyok magától! Oda nem fog követni! Inkább lemond rólam. Ugy-e lemond? Hiszen maga olyan nagylelkű. Különben ne is kövessen. Ostobaság lenne. Magáé az egész élet, nekem az egész életből ez az egy szerelmem volt — ez se kell!...

Zoltán ur kétségbeesetten zokogott a ravatal mellett, melyen nyugodtan, szinte mosolygó arccal feküdt a szép halott. S amint ott állt mellette a férfi, mintha a lecsukott selymes pillák alól még egyszer kikandikált volna azok az azuros szemek s a hideg ajkak is, mintha mosolyra nyíltak volna.

— Hát sirunk barátom? Milyen édesen alszom ezzel a tudattal!... Hátha még utánam jönnél!...

Közgazdaság.

István gazda tanácsai.

A tavasziak most már nagyobbára földben vannak. Ezekre most már csak jó időjárás kell.

A kapásnövények vetésével is készen vagyunk. Aki jókor elvetette ezeket, már kapálhatja is. A répat, különösen a cukorrépat, mihelyt kikelt, kapáljuk meg; minden kapálás, de különösen ez az első nagyon fontos a cukorrépatra; ha ezt későn csináljuk, úgy minőségében, mint mennyiségében hátra marad a répa.

Most már hál' Istennek zöld takarmányunk is van. A herét, lucernát, baltacimet, takarmányozott lehet kaszálni. Gondoljunk az esztendő többi részére és télire is. Vessünk takarmánynak való tengerit (csalamádét), mohart és cirkot. Mind a három sok és jó takarmányt ad, melyből jut télire való is.

Az állatokat lassanként szoktassuk a téli száraz takarmányról a zöldre. Eleinte csak keveset keverjünk a zöldből a száraz közé és fokozatosan mindig többet.

A szopós állatokat ne hirtelen válasszunk el az anyatejtől. Ha egyszerre szoritjuk azokat takarmányra, nagyon megsínylik. Ugy a borjut, mint a csikót bőven lássuk el szálás és erőtáplálékkal; mert csakis abból lesz jól kifejlesztett, jól megtermett jószág, amelyik fiatal korában bőséges és jó táplálékot kap. Hanem azért a nagy igyekezetben ne menjünk túlságba és ne zabáltassuk meg őket.

A konyhakertben most sok a munka. A kelkáposztát és vörös káposztát kiültetjük a melegágyból. Kalarábót és labodát vetünk. Ültetjük a babot, ugorkát, A veteményágyakat szorgalmasan kapálni, gumolálni kell; ha az időjárás kívánja, az öntözés ne maradjon el.

A szőlőben az ültetést, kapálást végezzük el. Ha a szőlő hajtása arra való, el lehet kezdeni a zöldajtást és zöldbujtást. Fontos munka most a szőlőben a válogatás, mely a szőlő fölösleges és honaljajtásainak kitördeléséből áll.

Az adót és egyéb mindenféle porciót, ami erre a negyedévre jár, a rendes gazda május 15-éig kifizeti.

NYILTÉR. *)

Nyilatkozat.

Alulírottak ezennel kijelentjük, hogy folyó évi március hó 19-én felmerült becsület-sértési ügyünket alulírt napon két tanu jelenlétében békés uton kiegyenlítettük.

Kelt Bezdánban, 1896. évi május hó 3-án.

Előttünk:

Csirszka Konrád. Benceze Ambrus.
Parcsetiéh Mihály. Schulez József.

*) Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ.

Köz- és váltó-ügyved.

Laptulajdonos és kiadó

RITTERMANN VÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

2828. szám.

kig. 1896.

Pályázat.

Filipova községben 400 frt fizetés s 40 frt lakbérrel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Folyamodók jegyzői képesítést igazoló bizonylattal felszerelt kérvényeiket hozzám **május hó 20-áig** nyújtsák be.

Hódságh, 1896. évi május hó 5-én.

3-1

Vissy József,
főszolgabíró.

46. szám.

hagy. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott, mint néhai Sztrilich Mihály és neje Hoffman Janka hagyatéka ügyében a tárgyalás vezetésével megbízott kir. közjegyző, a zombori kir. járásbíró 5476. polg. 1896. számú végzése és az örökösök kérelme folytán közzé teszem, hogy a fenti hagyatékokhoz tartozó s a zombori 1653. sz. tjkvben A. 1. sor, (5007—5008.) hr. szám alatt foglalt ház és beltelek, a zombori 3500. sz. tjkvben A. 1. sor (14211—14216) hr. szám alatt foglalt 14 hold 718³/₁₂ □ öles, egy a zombori 4984. sz. tjkvben A. 1. sor, 14217. hr. szám alatt foglalt 6 hold 830⁴/₁₂ □ öles ingatlanok **folyó évi május hó 17-én d. e. 9 órakor** a Kossuth Lajos-utcában levő kir. közjegyzői irodámban eladtnak.

A venni szándékozók értesítetnek, hogy az árverési feltételeket a hivatalos órák alatt irodámban bármikor megteudhatják.

Zombor, 1896. május 7-én.

Koczár Zsigmond,
kir. közjegyző.

BITTERMANN NÁNDOR és FIA
KÖNYV- ÉS KÖNYVOMDAI INTÉZETE
ZOMBORBAN
A VÁRMEGYE PALOTÁJÁBAN.

Közsegi nyomtatványokból nagy rakfár.
Papir- és írószerek a bevásárlási áron.
Könyvkötőmunkák elfogadtatnak és a kiállítási áron szállítanak.
Községeknek három havi hitel.

A „BÁCSKA” kiadóhivatala.

Telefon szám: 18.

2993. szám.
kig. 1896.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye titeli járásába bekebelezett Káty községében lemondás folytán üresedésbe jött kézbesítői állásra — melynek javadalmazása előleges havi részletekben fizetendő évi 360 frtból áll — pályázatot hirdetek; felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket, melyben a szerb és német nyelvben való jártasság is igazoltatik, hozzám **folyo évi május hó 25-ig** annál is inkább nyujtsák be, mivel a később beérkezők figyelembe vételni nem fognak.

Titelen, 1896. évi április hó 20-án.

Szemző János,
főszolgabíró.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy nálam különféle fajú **magas törzsű rózsák, hónapos rózsák, üveg-házi növények**, különösen **SZÖNYEGVIRÁGOK** igen olcsó áron kaphatók.

Goeser Vida,
városi kertész.

2471. szám.
kig. 1896.

Pályázati hirdetés.

Járáshoz tartozó Nádaly községben lemondás folytán üresedésben levő iruoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állás évi javadalmazása 300 frtból áll.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám **1896. évi május hó 20-ig** nyujtsák be.

Zsablyán, 1896. évi április hó 28-án.

Nikolits Izidor,
főszolgabíró.

Keil Alajos-féle
Padlózat-fényezés
legkifutó mázó-szer puha padló számára. 1 nagy palaak ára 1 rti 35 kr., 1 kis palaak ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs
legjobb és leggyorsabb beeresztő-szer kemény padló számára. Egy koszeg ára 60 kr.

Fehér fényezés
legkifutó, gyorsasáradó és szagtalan mázó-szer mosdóasztalok, ablak-felők, ajtók és butorok számára. 1 kis doboz 45 kr., 1 közep dohoz 75 kr.

Mindenkor kapható:
Heindhofer Róbertnél Zomborban.

2613. szám.
kig. 1896.

Pályázati hirdetés.

Járáshoz tartozó Gyurgyevó községben üresedésben levő segédjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állás évi javadalmazása 400 frt készpénz fizetésből áll.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám **1896. évi május hó 25-ig** nyujtsák be.

Zsablyán, 1896. évi május hó 3-án.

Nikolits,
főszolgabíró.

Hirdetés.

Tudatom a n. é. közönséggel, hogy Bezdán és Zombor között, valamint a Dunáig és vissza **társas kocsijáratot** rendeztem be, egyelőre Zomborba és vissza kétszer, még pedig **minden kedden reggeli 6 órakor és pénteken reggeli 5 órakor** Bezdánból a Frank-féle vendéglőből Zomborba a Pokol-vendéglőbe, onnét pedig vissza délután 2 órakor.

Ezentul **vasárnap, hétfőn, szerdán, csütörtökön és szombaton** a Dunáig s a gőzhajó-állomásig több járatot fogok indítani.

Első indulás Zomborba kedden, folyó évi május hó 5 én veszi kezdetét.

Viteldij **Zomborig 50 kr. oda vissza 80 kr. Bezdánból a Dunáig és vissza 20 kr.**

A n. é. közönség pártfogását kéri
Bezdán, 1896. évi május hó 2-án,

tisztelettel
Koller Péter.

3710. szám.
kig.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye b. kulai járásába kebelezett Veprovác községében újonan rendszerezett és 300 frt évi fizetéssel javadalmazott közsegi végrehajtó-iruoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom az ezen állást elnyerni óhajtókat, miszerint az 1887. évben 6/közgy. sz. alatt alkotott XXVIII. vármegyei szabályrendeletben meghatározott képességteljesítést igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám **folyo évi május hó 20-ik napjáig** annál is inkább nyujtsák be, mivel az azután érkezettek figyelembe venni nem fogom.

B-Kula, 1896. évi április hó 22-én.

Dr. Széchenyi Tamás,
főszolgabíró.

3831. sz. 1896.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye palánkai járás Bács Bukin község állományába tartozó, elbocsátás folytán évi 250 frt fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állás ürült meg.

Pályázati kérvények folyó évi május hó 9-ig alulirott főszolgabíróhoz küldendők.

Pályázók kötelesek igazolni, hogy:

- magyar honpolgárok;
- védkötelezettségüknek megfeleltek, 24. életévüket betöltötték, a 60. pedig el nem érték;
- fedhetlen erkölcsűek és teljesen rovatlan előéletűek;
- teljesen egészségesek;
- írni, olvasni tudnak és a községben divó nyelvet szóban birják.

Palánka, 1896. évi április hó 22-én.

HIPP DEZSŐ,
főszolgabíró.

2554. szám.
kig. 1896.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásába kebelezett Csonopla községénél leköszönés folytán üresedésbe jött és évi 800 frttal javadalmazott közsegi orvosi állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **folyo évi május hó 22-ig** nyujtsák be, mert a később érkezettek figyelembe nem veszem.

Zombor, 1896. évi május hó 1-én.

Tárczay,
főszolgabíró.

FELTŰNÉST

kelt, amit a **Mogán Henrik cég uri-, női- és gyermekruha divatárkban** felmutatni képes.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy itt **Zomborban, Koszanits-féle házban** nevezett szakmában raktárt nyitottam. Bátorodom azért a n. é. közönség ezen **Zomborban még ily dús választékban nem látott ÁRU-RAKTÁR** szives megtekintésére meghívni, mert saját érdekében van minden vevőnek egy próba vásárlás által ezek valódiságáról meggyőződést szerezni; egyáltalában mindig azon leszek, hogy tisztelt vevőim becses megelégedését megnyerjem.

Tisztelettel
Mogán Henrik
Zombor, Kossuth-utca, Koszanits-féle ház. Ujvidék, fúta.

ÁRJEGYZÉK:
50%-kal olcsóbb, mint bárhol és legalább oly szép mint rendelt munka.

Uraknak:		Nők részére:	
Gyermeköltönyök szövetből 3—10 évig	2.— frttól 10.— frtig.	Női jaquet selyembéléssel	3.50 frttól 26.— frtig.
Fü szövetöltönyök	4.— " 15.— "	Leány " " " " " " " "	1.50 " 18.— "
Férfi " " " " " " " "	6.50 " 30.— "	" " " " " " " "	2.50 " 12.— "
" " " " " " " "	10.— " 30.— "	Női gallérok	2.— " 20.— "
Legfinomabb jaquet-öltönyök	17.— " 30.— "	Legelegánsabb női felöltők	7.50 " 30.— "
Legf. utcai-, szalon- és frakk-öltönyök	20.50 " 35.— "		
Legelegánsabb felöltők	8.— " 22.— "		
Gyermek- és fiu-felöltők	2.25 " 14.— "		
Priest. felöltők pertain és kamarnból	16.— " 22.— "		
" " " " " " " "	6.— " 10.— "		
Uri nadrágok szövetből	1.75 " 10.— "		

Ezekon kívül, addig míg a készlet tart, mélyen leszállított áruk mellett, téli jaquettek, gallérok, felöltők, gyermek-köpenyek stb.

Zombor, Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvomdájából

